

хувниіе да живѣе по шеніето и каприціитѣ на министритѣ, и да земе върху си срамното робство, то бѣдущитѣ поколения ще го покрѣжтъ съ вѣчно проклятіе». Пѣдирь това встхпленіе, казвало ся, че бильтъ на лордъ Норта е насилба на прѣстѣпното министерство за поробваніето на Америка, и че не трѣба да му ся покоряватъ; че съвѣтницитѣ, които ще вземжтъ званіето си отъ правителството, и схдїйтѣ, които ще вземжтъ своитѣ мѣста схшо тжї, ще ся считатъ за чиновници незаконни, на които никой не е дълженъ да ся покорява; ако и благоразуміето и да казва да си държими въ забранително положеніе, то това положеніе трѣба да си остане само до тогава, до когато свободата и животътъ на гражданитѣ не ся приближи до опасността. За това ся прѣдложило да образуватъ милиція, да іх упражняватъ най-малко единъ пжтъ въ недѣлята, и да избержтъ способни офицери.

Таквази рѣшителность отъ страна на една или на нѣколко колоніи, ако и да може да ся глѣда като за начало на революція, за да ся борїжтъ съ Англія, на Американцитѣ не стигало само единство на планътъ. На митингитѣ народътъ зрѣялъ въ политическитѣ си убѣжденія, тамъ привиквалъ на упорство и на настояваніе въ стремленіата си. Но туй не стигало да направи за всякога здрави новитѣ отношеніе съ метрополіята. За това Самуель Адамсъ ся явилъ представитель на онъзи частъ на населеніето, която намѣрила за нужно да стане обшо съюзно събраніе или конгресъ. Тѣзи мисли отъ всичкитѣ колоніи ся прїели отъ все сърдце и рѣшили да избержтъ на лѣго прѣзь 1774 год. депутати за конгресътъ.

На Септемврїй 1774 год. ся събрали въ Филадельфія депутати отъ 11 колоніи. Тукъ ся явили най-първитѣ хора, на които ся наднало отпослѣ да играјтъ важна роль — Петрикъ Хенри, Пейтонъ-Рендолфъ, Хенри Ли, Вашингтонъ, Филипъ Ливигтонъ, Джонъ Джей, двата Адамса, Шерманъ и други.

Щомъ ся събрало събраніето нарѣкло себе си Конгресъ. За прѣдседателъ избрали Пейтона Редолфа.

Най-забѣлѣжителенъ актъ, съставенъ отъ конгресътъ е декларацията на правата.

„Обявявами, казва ся въ неіх, че жителитѣ на